

Decret 119/2000, de 20 de març (DOGC 3110, del 30), de traducció i interpretació jurades

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que el català és la llengua pròpia de Catalunya i li atorga el caràcter de llengua oficial de Catalunya. D'altra banda atribueix a la Generalitat la funció de garantir-ne l'ús normal i oficial i de crear les condicions que permetin d'arribar a la igualtat plena amb el castellà quant als drets i els deures dels ciutadans de Catalunya.

La internacionalització cada dia més gran de les relacions econòmiques i de tota altra mena comporta amb freqüència la necessitat de comptar amb traduccions fidels del català a altres llengües i viceversa, especialment en textos i actuacions dels àmbits jurídic, administratiu i econòmic.

L'habilitació de professionals qualificats per a la traducció i la interpretació jurades del català a d'altres llengües i viceversa equipara el català al castellà pel que fa a drets i deures dels ciutadans. D'altra banda facilita l'ús del català en la documentació jurídica, administrativa i econòmica en actes i procediments que, en un moment o altre, han de tenir efectes o contenen actuacions procedents de fora dels territoris en què el català és llengua oficial.

A través del Decret 87/1994, de 19 d'abril, de traducció i interpretació jurada d'altres llengües al català, es van regular les proves necessàries per a l'habilitació professional per a la traducció i la interpretació jurades d'altres llengües al català i la creació d'un registre de persones capacitades per exercir les dites professions.

Diverses circumstàncies aconsellen ara la modificació d'aquesta regulació. En primer lloc, la necessitat de disposar d'un reconeixement oficial de les traduccions i interpretacions jurades al català i viceversa. En segon lloc, amb la finalitat de consolidar el nivell qualitatiu de les activitats d'aquests professionals, és convenient elevar el nivell acadèmic per presentar-se a les proves i obtenir el nomenament de traductor i intèrpret jurat. En tercer lloc, cal tenir en compte el fet que les facultats de traducció i interpretació preveuen itineraris específics de traducció juridicoadministrativa i econòmica i d'interpretació que atorguen als titulats aquesta especialització.

Per això, atesos els articles 15 i 37.1 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, vist el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Cultura i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1. Objecte

1.1 És objecte d'aquest Decret la regulació de l'habilitació professional per a la traducció i la interpretació jurades d'altres llengües al català i viceversa.

1.2 L'habilitació professional a què fa referència l'apartat 1 s'obté mitjançant la superació de les proves que regula aquest Decret. També obtenen l'habilitació les persones que són nomenades traductors o intèrprets jurats d'acord amb el que preveu l'article 7.2.

1.3 L'habilitació per a les modalitats de traducció i d'interpretació és independent l'una de l'altra.

Article 2. Caràcter oficial de la traducció i de la interpretació

2.1 Les traduccions i les interpretacions d'altres llengües al català i viceversa que facin les persones titulars de l'habilitació professional que regula el present Decret tenen caràcter oficial.

2.2 Els/les professionals de la traducció i de la interpretació jurades han de certificar amb la seva firma i el seu segell la fidelitat i exactitud de les seves actuacions, per a la qual cosa han d'utilitzar una fórmula en què es faci constar la llengua d'origen, el lloc i la data. La certificació i el segell s'han d'ajustar literalment als models que consten a l'annex 1.

Article 3. Destinataris de les proves

3.1 Les proves a què fa referència l'article 1.2 s'adrecen a les persones que vulguin obtenir l'habilitació de traducció o d'interpretació jurades.

3.2 Poden prendre part en les proves les persones majors d'edat que posseeixin, com a mínim, un títol de diplomad, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o equivalent. Si es tracta d'un títol estranger, cal que estigui homologat.

Article 4. Convocatòria de les proves

4.1 Les proves són convocades anualment per la Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura.

4.2 Les convocatòries han d'indicar:

- a) Les llengües objecte de l'examen.
- b) El termini i el lloc de presentació de sol·licituds i també la documentació que cal adjuntar-hi.
- c) Les dates de les proves i el lloc on es realitzaran.
- d) L'import de la taxa.
- e) El contingut de les proves.
- f) El lloc on es publicaran les llistes de persones admeses i excloses i els resultats de les proves.
- g) La composició del tribunal.

Article 5. Composició del tribunal

5.1 El tribunal qualificador de les proves de traducció i interpretació jurades el componen els membres següents: president/a, vicepresident/a, vocals fins a un nombre màxim de 24 i un/a secretari/ària.

5.2 Les funcions del tribunal qualificador són les següents:

- a) Disseny, elaboració, administració, correcció i valoració de les proves de llengua catalana i de dret i de cada una de les proves de les llengües i modalitats convocades.
- b) Aprovació de resultats.
- c) Resolució de sol·licituds de revisió.

Article 6. Règim de les proves

6.1 Les proves s'estructuren en proves comunes i proves específiques. Són proves comunes la de llengua catalana i la de dret. Són proves específiques la de traducció directa i inversa i la d'interpretació consecutiva d'enllaç. El contingut de les proves es descriu a l'annex 2.

6.2 Les proves de llengua catalana i de dret tenen caràcter eliminatori. La qualificació d'apte en aquestes proves conserva els seus efectes per un període de tres anys a partir de la data de la publicació de la convocatòria.

6.3 Resten exemptes de fer la prova de llengua catalana les persones que posseeixin el certificat D de la Junta Permanent de Català o equivalent, i de fer la prova de dret les persones que posseeixin el títol de llicenciat en dret. Resten exemptes de fer les dues proves comunes les persones que han obtingut l'habilitació professional per a la traducció o la interpretació jurades mitjançant la superació de les proves convocades per la Direcció General de Política Lingüística.

Article 7. Nomenament

7.1 El/la directora/a general de Política Lingüística resol el nomenament com a traductor o intèrpret jurat de les persones que superen les proves regulades en aquest Decret.

7.2 Poden sol·licitar el nomenament, sense necessitat de superar les proves regulades en aquest Decret, les persones següents:

- a) Les que posseeixin el títol universitari de traductor i intèrpret i que acreditin per mitjà d'una certificació acadèmica de la universitat que tenen una preparació específica en traducció administrativa, jurídica i econòmica o interpretació oral en la llengua o llengües per a les quals sol·liciten el nomenament.
- b) Les que tinguin el nomenament d'intèrpret jurat de català expedit pel Ministeri d'Afers Estrangers.

7.3 Es considera preparació específica, als efectes del que estableix l'apartat 2.a), haver superat un mínim de 24 crèdits en traducció jurídica i econòmica i de 16 crèdits en interpretació. Els 24 crèdits en traducció jurídica i econòmica han de complir els requisits següents:

- a) Han de correspondre obligatòriament a cadascuna de les llengües per a les quals se sol·licita l'habilitació i sempre en combinació amb el català.
- b) Com a mínim 12 dels 24 crèdits han de correspondre a assignatures denominades específicament "Traducció jurídica i/o econòmica" o a assignatures denominades "Traducció específica" o "Traducció especialitzada" els programes de les quals corresponguin a aquestes matèries.
- c) La resta de crèdits, fins als 24, es poden obtenir a través de la realització de pràctiques a empreses, avalades i tutelades per la universitat corresponent, a través de projectes de final de carrera o memòries de traducció, o a través d'assignatures, incloses les de tercer cicle, sempre que estiguin relacionats directament amb la traducció de textos juridicoadministratius o econòmics.

Article 8. Registre de traductors i intèrprets jurats

8.1 La Direcció General de Política Lingüística del Departament de Cultura porta el Registre de traductors i intèrprets jurats, en el qual s'inscriuen les persones nomenades traductor o intèrpret jurat al català i del català a altres llengües.

8.2 Les dades que figuren al Registre són: nom i cognoms, NIF, data de naixement, sexe, adreça, telèfon, fax, adreça electrònica, núm. de registre, data d'alta al Registre, tipus d'alta (d'ofici o per mitjà de sol·licitud), titulació, modalitat de l'habilitació (traducció/interpretació) i llengua o llengües.

8.3 Les dades del Registre són públiques.

Article 9. Carnet acreditatiu

9.1 La Direcció General de Política Lingüística expedeix un carnet acreditatiu a nom de cada persona que hagi obtingut l'habilitació per a la traducció o la interpretació jurades, segons el model que consta a l'annex 3.

9.2 El carnet acreditatiu s'ha d'elaborar a través de procediments i amb materials que n'impedeixin la falsificació.

Disposició transitòria

Les persones inscrites al Registre de traductors i intèrprets jurats d'acord amb el Decret 87/1994, de 19 d'abril, de traducció i interpretació jurada al català, queden habilitades per fer traduccions o interpretacions inverses i se'ls ha d'expedir el carnet acreditatiu que preveu l'article 9 del present Decret.

Disposició derogatòria

Queda derogat el Decret 87/1994, de 19 d'abril, de traducció i interpretació jurada al català.

Barcelona, 20 de març de 2000

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Jordi Vilajoana i Rovira

Conseller de Cultura

Annex 1. Models de certificat i segell

Certificat

(Nom i cognoms), com a (traductor/a i/o intèrpret jurat/ada) de (llengua),

Certifico: que aquesta traducció al/a l'(llengua de destinació) és completa i fidel al document original redactat en (llengua d'origen).

I, perquè així consti, signo aquest certificat.

(Localitat i data)

(Segell)

(Signatura)

Segell

Al segell, hi han de figurar, sense cap mena d'afegitó ni de símbol, les dades següents:

- Nom i cognoms del traductor o intèrpret jurat.
- Número de registre.
- NIF.
- Llengües i modalitats per a les quals està habilitat.
- Adreça i telèfon o fax o adreça electrònica.

Annex 2. Contingut específic de les proves

Prova de llengua catalana

Objectiu general

L'objectiu de la prova és que l'examinand demostrï que té un domini pràctic de la llengua catalana que, a l'hora de fer una traducció o una interpretació, li permeti d'utilitzar-la d'una manera correcta en varietat estàndard.

Objectius específics

L'examinand ha de demostrar que té un coneixement de grau superior de la llengua en els aspectes següents:

Ortografia: l'examinand ha de demostrar que té un domini complet de l'ortografia tant pel que fa a les regles generals com a les regles particulars i a les excepcions.

Morfosintaxi: l'examinand ha de demostrar que té un domini complet de la morfologia i de la sintaxi tant pel que fa a les regles generals com a les regles particulars i a les excepcions.

Lèxic i fraseologia: l'examinand ha de demostrar un coneixement ampli del lèxic general i de la fraseologia propis de la varietat estàndard.

Continguts

Ortografia:

Vocalisme.

Consonantisme.

Accentuació i dièresi.

Ús de l'apòstrof en general i davant de topònims, en noms estrangers, en abreviacions i en títols d'obres.

Ús del guionet en mots compostos i en la pronominalització.

Ús de majúscules i minúscules.

Ús d'abreviacions.

Morfosintaxi:

Els determinants: articles, possessius, quantitatius, indefinits.

Gènere i nombre de substantius i adjectius.

Morfologia del verb: conjugacions regulars i irregulars; verbs incoatius; perífrasis verbals.

Sintaxi del verb:

Usos verbals contextualitzats (ordres afirmatives i negatives; subordinació condicional, concessiva i temporal).

Casos especials de verbs transitius, intransitius i pronominals.

Verbs de règim preposicional.

Usos de les formes impersonals (infinitiu, gerundi i participi).

La construcció de passiva.

Pronoms febles: usos d'un sol pronom i de combinacions binàries.

Pronoms relatius: formes de relatiu en les proposicions adjectives, substantives i adverbials.

Adverbis: aspectes sintàctics i morfològics.

Preposicions:

Usos de les preposicions fortes i febles en totes les funcions sintàctiques.

Canvi i caiguda de preposicions.

Conjuncions: de coordinació i de subordinació.

Els signes de puntuació.

Lèxic i fraseologia:

Tenint en compte la finalitat de la prova, es demanarà l'ús de la fraseologia i del lèxic generals, propis de la modalitat estàndard:

Precisió lèxica: ús de les formes més adequades a cada context.

Locucions adverbials, preposicionals i conjuntives; frases fetes.

Sinònims i antònims.

Correcció d'interferències lèxiques i fraseològiques d'altres llengües.

Estructura de la prova

La prova consta d'un dictat i d'una bateria de 40 preguntes, les quals es presenten en formats com ara la resposta múltiple i omplir buits.

Prova de dret

Objectiu

Comprovar que els aspirants al certificat posseeixen un coneixement general de l'ordenament jurídic suficient per traduir els textos jurídics.

Continguts

I) Institucions jurídiques bàsiques a l'Estat espanyol.

A. L'ordenament jurídic i l'organització dels poders de l'Estat.

a) Concepte d'ordenament jurídic.

b) La Constitució. Els tractats internacionals.

c) La llei. Les normes amb rang de llei: decret llei i decret legislatiu.

d) El reglament.

e) Els principis generals del dret.

f) El costum.

g) El poder legislatiu.

- h) El poder executiu.
i) El poder judicial.
- B. El cap de l'Estat. La monarquia.
- C. Els òrgans legislatius i executius de l'Estat.
a) Les Corts espanyoles: el Congrés i el Senat.
b) Òrgans auxiliars: Defensor del Poble i Tribunal de Comptes.
c) El Govern. Composició i funcions.
d) El president del Govern.
e) El Consell de Ministres.
f) Els ministres.
g) Les comissions delegades del Govern.
- D. El Parlament i el Govern de Catalunya.
a) El Parlament de Catalunya.
b) Òrgans auxiliars: Síndic de Greuges i Sindicatura de Comptes.
c) El president de la Generalitat.
d) El Consell Executiu.
e) Els consellers.
f) Els comissionats del Govern.
- E. L'organització judicial. Estructura.
a) El Tribunal Constitucional.
b) El Tribunal Suprem.
c) L'Audiència Nacional.
d) El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.
e) Les audiències provincials.
f) Els jutjats de primera instància, d'instrucció i contenciosos administratius.
g) Els jutjats de pau.
h) El govern del poder judicial: el Consell General del Poder Judicial.
- F. L'organització territorial de l'Estat: Estat, comunitats autònomes i entitats locals.
a) Les formes d'organització dels estats: estats unitaris i estats descentralitzats.
b) L'Estat de les autonomies. Les comunitats autònomes: organització i competències.
c) L'Administració local.
- G. L'organització de l'Administració pública.
a) Els òrgans de l'Administració pública: òrgans centrals i perifèrics.
b) L'Administració institucional o instrumental: organismes autònoms, societats estatals i altres ens públics. L'empresa pública.
c) Els col·legis professionals i les cambres oficials.
- H. Principals institucions del dret civil.
a) Persona (persones físiques i jurídiques. L'estat civil. La capacitat. El Registre Civil).
b) Família (matrimoni, separació i divorci; la parella estable; filiació natural i adoptiva; institucions de protecció: la potestat del pare i de la mare i la tutela).
c) Successions (successió testada: el testament; successió intestada i successió contractual).
d) Contractes (principals figures contractuals: la donació, la compravenda, els arrendaments, el préstec, la societat).
- I. Principals institucions del dret mercantil.
a) Concepte d'empresa i d'empresari. El Registre mercantil.
b) Les societats (anònimes, limitades, cooperatives, etc.).
c) Els títols valors (la lletra i el xec).
d) Dret mercantil especial (borsari, bancari, propietat industrial, propietat intel·lectual, dret de la competència, de l'assegurança, dret marítim, dret dels consumidors i usuaris).
- J. Principals institucions del dret laboral.
a) Concepte de treballador.
b) El contracte de treball: concepte, classes i extinció.

- c) Les associacions empresarials i els sindicats de treballadors.
 - d) L'autonomia col·lectiva: els convenis col·lectius.
 - e) Els conflictes col·lectius: la vaga i el tancament patronal o lock out.
 - f) La justícia laboral: els òrgans administratius arbitrals i els tribunals laborals.
- K. Principals institucions del dret administratiu.
- a) El dret administratiu com a dret propi de l'activitat de l'Administració.
 - b) El procediment administratiu: iniciació, instrucció, finalització.
 - c) La gestió dels serveis públics.
- L. Els documents públics i privats.
- a) La documentació notarial (matrius, còpies autoritzades, còpia simple, testimoniatges i legitimacions).
 - b) Les resolucions judicials: sentència i interlocutòria.
 - c) Les resolucions administratives: notificacions i certificacions.
 - d) El Registre de la Propietat i Mercantil: publicitat material i publicitat formal.
 - e) La documentació estrangera: la legalització diplomàtica i el Conveni de l'Haia.
- II) Institucions jurídiques bàsiques de la comunitat internacional.
- A. Els tractats internacionals.
- a) Concepte i classes.
 - b) La Carta de les Nacions Unides.
 - c) Els tractats internacionals relatius a la protecció dels drets humans: la Declaració Universal dels Drets Humans. El Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals.
- B. Les organitzacions internacionals.
- a) D'àmbit universal. L'ONU. Organització i funcions.
 - b) D'àmbit regional.
De cooperació preferentment política. El Consell d'Europa.
De cooperació preferentment militar. L'OTAN.
De cooperació preferentment econòmica. L'OCDE.
- III) Institucions jurídiques bàsiques de la Unió Europea.
- A. Els tractats constitutius: el Tractat de la Unió Europea i el Tractat d'Amsterdam. Els tractats constitutius de les comunitats europees (CECA, CEE, CEEA).
- B. Institucions i òrgans de les comunitats europees.
- a) El Consell. El COREPER.
 - b) La Comissió.
 - c) El Parlament Europeu.
 - d) El Tribunal de Justícia.
 - e) El Tribunal de Comptes.
 - f) Els òrgans auxiliars: el Comitè Econòmic i Social, el Comitè de les Regions i el Banc Europeu d'Inversions.
- C. El sistema jurídic comunitari.
- a) Els actes normatius típics: reglaments, directives, decisions, recomanacions i dictàmens.
 - b) Les relacions del dret comunitari amb els drets interns dels països membres.
- D. Els objectius de la Unió Europea.
- a) Els objectius de la Unió Europea: la PESC, la cooperació en assumptes de justícia i interior i la ciutadania europea.
 - b) Els objectius de la Comunitat Europea: el mercat comú i les llibertats comunitàries.
 - c) Els fons estructurals. El FEDER. El FEOGA. El Fons Social Europeu. El Fons de Cohesió.
- E. Perspectives de futur: l'Agenda 2000. L'ampliació als països del centre i l'est d'Europa.

Estructura de la prova

La prova consta d'una bateria de 40 preguntes de resposta múltiple amb tres respostes alternatives sobre continguts expressats a l'apartat anterior.

Prova de traducció

Objectiu general

L'objectiu general d'aquesta prova és avaluar els coneixements i les capacitats necessàries per traduir textos de l'àmbit jurídic, administratiu o socioeconòmic o textos formals no literaris.

Estructura de la prova

La prova s'estructura en les àrees següents:

Àrea 1/Traducció directa:

Consta d'una traducció al català d'un text de l'àmbit jurídic, administratiu o socioeconòmic o d'un text formal no literari.

Àrea 2/Traducció inversa:

Consta d'una traducció del català a la llengua triada per l'examinand d'un text de l'àmbit jurídic, administratiu o socioeconòmic o d'un text formal no literari.

Àrea 3/Preguntes sobre qüestions lingüístiques:

Es tracta de justificar i d'argumentar les solucions que l'examinand hagi donat a punts concrets de la traducció.

Prova d'interpretació

Objectiu general

L'objectiu general d'aquesta prova és avaluar els coneixements i les capacitats necessàries per fer una traducció d'enllaç entre dos subjectes, cosa que comporta tant la traducció consecutiva directa com la inversa.

Estructura de la prova

Aquesta prova consisteix a traduir un fragment de la conversa entre un jutge, fiscal o advocat i un testimoni o acusat en una vista oral o en una declaració, a partir del visionat de la conversa enregistrada en vídeo. Després de cada intervenció, l'examinand l'haurà de traduir oralment. La prova s'estructura en les àrees següents:

Àrea 1/Domini de les tècniques d'interpretació: S'hi avalua el coneixement i l'aplicació correcta de les tècniques d'interpretació (comprensió i reproducció).

Àrea 2/Nivell de llengua catalana: S'hi avalua la fluïdesa, la pronunciació i l'entonació, la morfosintaxi i el vocabulari d'acord amb l'estàndard oral.

Àrea 3/Nivell de la llengua objecte d'interpretació: S'hi avalua la fluïdesa, la pronunciació i l'entonació, la morfosintaxi i el vocabulari.

Annex 3. Dades del carnet

A l'anvers del carnet de traducció i interpretació jurades han de constar les dades següents:

Logotip de la Direcció General de Política Lingüística

Nom i cognoms i fotografia

DNI, passaport o targeta de residència de la UE

Domicili, municipi, CP

Signatura del director general de Política Lingüística

Al revers s'hi ha de fer constar que la persona titular del document figura inscrita al Registre professional de traductors i intèrprets jurats amb el número, les dades d'habilitació de la llengua, la modalitat (traducció, interpretació) i la data d'inscripció.